

[Ebba Strange]

om han kan svare på det. Ellers må vi have det undersøgt i udvalget. Det har jo været påfaldende, at de offentlige virksomheder har været mindre villige til at tage praktikanter end de private, som er mindre. Tager de nu flere praktikanter, kunne det blive en ekstra udgift for dem.

Jeg vil også sige, for at det ikke skal være usagt her fra Folketingets talerstol, at vi i SF ikke står bag den sætning, der står i bemærkningerne, om, at man ved at fastfryse tilskuddet til arbejdsgiverne giver det signal, at løningerne skal holdes i ro. Vi overlader trykt også forhandlinger om lærlingelønninger til arbejdsmarkedets parter ved de kommende overenskomstforhandlinger. Det synes jeg ikke vi skal blande os i herindefra.

Med hensyn til det sidste forslag – om erhvervsgrunduddannelsen – vil jeg sige, at det heller ikke er en fremmed tanke for os i SF, at man, som Socialkommissionen foreslår, skal prøve at tænke kreativt, når det drejer sig om unge mennesker, der ikke synes, de passer ind i de uddannelser, vi har. Der var engang, da jeg selv troede på, at vores erhvervsuddannelsessystem kunne tage dem alle. Det har vi set at det ikke kan, og derfor er det givet, at vi bliver nødt til at tænke på den gruppe, som dette forslag drejer sig om. Men jeg er stadig væk usikker på den form, det har fået, for jeg synes, det er lidt uklart, hvordan det er bygget op, og derfor har jeg mange problemer med det.

For det første er der et problem i, hvordan vi kan fastholde, at denne uddannelse kun er tænkt lige præcis til den målgruppe, vi tænker på, og at der ikke lukkes op for en stor bunke korttidsuddannelser på bestemte områder. Hvordan fastholder vi, at det er en bestemt målgruppe, vi henvender os til? Og hvordan fastholder vi, hvis denne målgruppe har taget imod et sådant tilbud, at de så også får lov til at gå ind i en rigtig uddannelse, hvis det viser sig, at det, de har haft brug for, er et par modningsår, og at de efter disse modningsår godt kan gå ind i en af de traditionelle uddannelser?

Og hvem skal have ansvaret for at skrue uddannelserne sammen? Ministeren siger, det er kommunen, der sammen med den unge skal indgå en aftale. Det er fint nok. Men samtidig skal Erhvervsuddannelsesrådet også blandes

ind i det. Det skal godkende eller foreslå uddannelsesforløbene. Jeg er ikke sikker på, det eksisterende Erhvervsuddannelsesråd er helt gearret til det. Jeg kunne forestille mig en anden model; det er i hvert fald noget af det, jeg godt vil bore i.

Hvordan sikrer vi os, at fagforeningerne kommer med? Jeg tænker ikke på LO, FTF og de andre store forbund, men på de enkelte fagforeninger, der dækker de forskellige områder, som dette bliver grænseområde til, så vidt jeg kan se. Jeg er enig med fru Anne-Marie Meldgaard i, at det er meget uklart, hvad det egentlig er for mål, vi stiler efter med denne uddannelse. Den dækker randområdet af nogle fagområder, og derfor er det også et vigtigt spørgsmål for mig, hvad fagforeningerne siger til det, og hvordan de vil spille med. Vi skal gøre noget for de grupper, det er jeg helt enig i.

Vi kan på den anden side ikke sikre, at uddannelsen ikke bliver en slags blindgyde, som alligevel vil gøre, at det netop er de unge, der står uden arbejde, når de er færdige her. Hvis vi får lavet en model, der kan blive flertal for – det tør jeg ikke love i dag, men vi vil arbejde meget konstruktivt med det i udvalget, det kan jeg godt sige, og vi er ikke negative over for tanken – er det under alle omstændigheder vigtigt, at det bliver en uddannelse, der giver de unge mere tro på sig selv, mere selvværd, mere tillid til, at de kan nogle ting. Men det skal også helst være noget, der er efterspørgsel efter på det arbejdsmarked, de allerhelst vil ud på.

Med disse bemærkninger giver jeg et løfte om at gøre de tre lovforslag, L 104, L 105 og L 106, hurtigt færdige og arbejde konstruktivt med L 107.

Køpke Christensen (FP):

Det er ganske rigtigt, som den tidligere ordfører sagde, at det er vigtigt, at der er efterspørgsel efter den uddannelse, den enkelte har fået. Der er Fremskridtspartiet ganske enig.

Men disse forslag, som der som bekendt er indgået forlig om, bærer efter vores opfattelse præg af, at man i sin tid – og dér har fru Anne-Marie Meldgaard ganske ret – indførte og godkendte de praktikkompenserende uddannelser. Denne undervisningsform er Fremskridtspartiet stadig imod, idet vi mener, at der altid har været tradition for vekseluddannelser på